

www.nevo.co.il

עב (נצ"ח) 1312/08 גלפנד אולגה נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

בתי הדין לעבודה

עב 001312/08		בית הדין האזורי לעבודה בנצרת	
		כב' השופטת עידיית איצקוביץ נציג ציבור (עובדים): מר יוסף לוי נציג ציבור (מעבידים): מר אסדי רבאח	
		גלפנד אולגה ע"י ב"כ עוה"ד	

התובעת

חגג ארביב רלי
נגד

הנתבעת

אופטיקה הלפרין בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד
כהן יגאל

חקיקה שאוזכרה:

חוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963: סעי' 16, 17

חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958: סעי' 18, 20

פסק דין

1. בפנינו תביעה לתשלום פיצויי פיטורים, תמורת הודעה מוקדמת, שכר בגין שעות נוספות, דמי הבראה, פיצויי הלנת שכר ופיצויי הלנת פיצויי פיטורים.
2. התובעת, דיילת מכירות, עבדה אצל הנתבעת מחודש 7/2001 ועד לפיטוריה לאלתר ביום 10/12/2007, ללא מתן הודעה מוקדמת. במכתב הפיטורים הנושא תאריך 10/12/2001 ציינה הנתבעת את הסיבות שהביאו לפיטוריה של התובעת ושם נכתב:

"עקב העובדה שהתברר לנו, כך גם כפי הודאתך, כי נהגת למעול בקופתה של חברתנו, באופן שביצעת מכירות מבלי לזכות את קופתה של חברתנו תוך שלשול התמורה מאת לקוחותינו לכיסך הפרטי, הננו להודיעך על פיטוריך. משום מעשייך החמורים כאמור, הננו להודיעך כי פיטוריך יכנסו לתוקף לאלתר ומבלי שהינך זכאית להודעה מוקדמת ו/או לתשלום תמורתה, כמו גם בנסיבות העניין ומשום מעשייך החמורים, אינך זכאית לפיצויי פיטוריך".

--- סוף עמוד 1 ---

3. התובעת טענה בכתב התביעה כי ביום 10/12/2007 זומנה למשרדי הנהלת הנתבעת לשיחה שבמהלכה מנהלי הנתבעת טענו בפניה כי בידם ראיות המעידות לכאורה שהיא מעלה בקופת הנתבעת באופן בו ביצעה מכירות מבלי לזכות את הקופה ותוך לקיחת התמורה לכיסה. התובעת הכחישה את טענות וחשדות הנתבעת כלפיה וציינה כי מעולם לא מעלה באימון או שלשלה לכיסה סכום כלשהו. התובעת הוסיפה כי הנתבעת לא שילמה לה בגין שעות נוספות כמתחייב על פי החוק. התובעת ציינה עוד כי הנתבעת לא שילמה לה יתרת דמי הבראה בגין החודשים שמספטמבר ועד דצמבר 2007 בסך של 239.56 ₪.
4. בכתב ההגנה חזרה הנתבעת על האמור במכתב הפיטורים והוסיפה כי בחודש נובמבר 2007 התקבל אצלה מידע לפיו התובעת נוהגת למכור מוצרים מבלי שהיא מקלידה את המכירה בקופה ותוך שהיא משללת לכיסה את התמורה. הנתבעת הוסיפה כי בעקבות מידע זה, היא התקינה מצלמה נסתרת אשר חשפה את מעשיה של התובעת שתועדו בסרט, ממנו היא למדה כי התובעת מועלת באמון. הנתבעת ציינה כי התובעת אכן זומנה לשיחה שבמהלכה הסבירה שכביכול היא השלימה מכיסה סכומים שהיו חסרים בקופת הנתבעת בתקופה האחרונה וכי למעשה היא השיבה לעצמה כספים אותם היא הפקידה. הסברי התובעת למה שנראה בקלטת לא שכנעו את נציגי הנתבעת שהחליטו לפטר אותה לאלתר. באשר ליתר רכיבי התביעה, הנתבעת טענה כי שילמה לתובעת את כל המגיע לה הן בגין שעות נוספות והן בגין דמי הבראה.

5. התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית מטעמה והעידה בעצמה ואילו מצידה של התובעת הוגש תצהיר עדות ראשית של מר אוהד אבו חתום, סמנכ"ל תפעול ומשאבי אנוש בנתבעת (להלן: "מר אוהד"), שגם הוא העיד בפנינו.

6. פיצוי פיטורים:

א. הלכה פסוקה היא שמעביד הטוען כי בנסיבות פיטורים אין לשלם פיצוי פיטורים או שיש להפחיתם חייב להוכיח כי טענותיו עונות על הוראות סעיף 16 לחוק פיצוי פיטורים, התשכ"ג – 1963 (להלן: "חוק פיצוי פיטורים") או לבקש כי בית הדין יפעיל את סמכותו מכוח סעיף 17 לחוק ואין לדרוש מהעובד שהוא יוכיח כי לא התקיימו

--- סוף עמוד 2 ---

התנאים לשלילת זכותו (ראו לעניין זה דב"ע 6-3/ל' שמואלי ואח' - שרייר, פד"ע א 69, 74). לצורך הבחינה האם מעשיו של עובד נכנסים בגדר הוראותיהם של סעיפים 16 ו-17 לחוק פיצוי פיטורים, ומשלא נטען כי חלות על הצדדים הוראות של הסכם קיבוצי ו/או תקנון עבודה מסוים יש להתייחס להסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה שהוא תקנון העבודה בתעשייה.

סעיפים 51 עד 53 לתקנון עוסקים ברשימת עבירות המשמעת והעונש הצפוי בגינן. גניבה ממעביד הינה עבירת משמעת חמורה המופיעה בסעיף 53 והעונש המירבי בגינה הוא פיטורים ללא הודעה מוקדמת וללא תשלום של פיצוי פיטורים.

ב. ראשית נבחן אם הוכח שהתובעת אכן מעלה באימון הנתבעת ולקחה מרכוש הנתבעת ו/או קיבלה דבר ללא רשות, או שמא מדובר בהאשמות שווא כפי שנטען על ידי התובעת.

הנתבעת לא חסכה באמצעים כדי להוכיח כי התובעת הייתה מעורבת במעשים פסולים. הנתבעת התקינה מצלמה נסתרת, הגישה לעיונו תקליטורים בהם סרטונים שונים שעל סמך תוכנם ביקשה לקבוע ממצאים עובדתיים המוכיחים כי התובעת הייתה מעורבת במיחוס לה.

התובעת ציינה בתצהירה כי במסגרת תפקידה כדיילת מכירות הוענקו לה סמכויות המקבילות למנהלת חנות. כך, עבודתה כללה הפקדת כספים לבנקים, קבלת סחורות, שירות לקוחות, גישה לקופה ולכספת.

התובעת ציינה עוד כי למעט האופטיקאי, ליתר חברותיה הייתה גישה לקופה ולכספת. כולן ביצעו עסקאות מכירה ללקוחות, גבו כספים ומי שעבדה במשמרת ערב הייתה עורכת ספירת מלאי ומפקידה את הפדיון בכספת.

התובעת הוסיפה כי מפתח הכספת היה במגירה ואף נגיש לכלל העובדים.

טענותיה אלה של התובעת לא נסתרו על ידי הנתבעת.

מנגד, מר אוהד ציין כי כל הפרשה החלה ביום בו נתקבל מידע מאחד מעובדי הנתבעת אשר לפיו התובעת מבצעת עסקאות מבלי להקליד אותן בקופת החנות ובמקום זאת היא מפיקה העתק חשבונית ממכירה קודמת הזוהה מבחינת הסכום.

מר אוהד הוסיף כי נודע לו שהתובעת ביצעה זיכוי פיקטיבי בקופת הסניף ובאופן זה יצרה עודפים לכאורה בקופה כדי שיתאפשר לה לשלשל לכיסה סכומים אלו.

מר אוהד תיאר בתצהירו את מה שנראה בסרטונים שהגיש כ"גניבה באור יום".

--- סוף עמוד 3 ---

לשיטתו של מר אוהד, התובעת נראית בסרטונים כמי שמבצעת מכירה של משקפי שמש במזומן בסך של 100 ₪ ומפקידה את הסכום בקופה, כשלאחר מכן נראית כמי שמחפשת במחשב עסקה דומה קודמת, מדפיסה את העתק החשבונית של העסקה הדומה ונותנת את העתק החשבונית בגין העסקה הקודמת ללקוח. לבסוף, היא מוודאת שאין איש בקרבת מקום ונוטלת את ה-100 ₪ מהקופה לכיסה.

מר אוהד, לאחר שצפה במה שנראה בעיניו כגניבה, זימן את התובעת לשיחה במשרדי ההנהלה שתועדה בתמליל שהוגש לתיק בית הדין (להלן: "תמליל הפגישה") כשפגישה זו הוגדרה כשיחה לבירור "עניינים מסויימים".

מר אוהד הוסיף בתצהירו כי לא הופעל על התובעת לחץ כלשהו וכי השיחה התנהלה בדרכי נועם.

ג. לשיטתה של הנתבעת, עולה מן הסרטון המסקנה הלכאורית כי התובעת גנבה מקופת הנתבעת והנטל עליה להפריך מסקנה זו. זאת, כאשר ההסברים שנתנה התובעת לאירועים המצולמים סותרים ואינם מתיישבים עם החגיון. הנתבעת מסתמכת בעיקר הן על הסרטונים והן על מספר הגרסאות שנתנה התובעת לחשדות שיוחסו לה.

נפרט להלן את הגרסאות, שלשיטתה של הנתבעת, הן סותרות:

הראשונה, זאת המופיעה בע' 2 ש' 2 לתמליל הפגישה שם נשאלה התובעת:

"אוהד: כסף. נגעת בכסף?

אולגה: כן, שזה לקופה שאני צריכה לפרוט, שאני צריכה...."

נציין כי מקריאת התמליל עולה כי מדובר בשאלות שהתובעת נשאלה לגביהן עוד בטרם צפתה בסרטונים.

תשובתה של התובעת לשאלתו של מר אוהד מתיישבת עם תפקידה כבעלת גישה הן לכספת והן לקופה, ואין בה כשלעצמה כדי להצביע על מעילה באימון ו/או להוכיח את מעורבותה של התובעת במעשה לא כשר.

הגרסה השנייה, היא ההסבר שניתן על ידי התובעת בע' 13 ש' 16 לתמליל, שם טענה התובעת כי קודם לכן הכניסה 100 ₪ לקופה בשל חוסרים שהיו בה כך שהיא רק השיבה לעצמה את חובה.

אכן התובעת, והפעם לאחר שצפתה בסרטון, טענה כי מדובר בכסף שלה שקודם לכן השתמשה בו והכניסה לקופה וכי מאוחר יותר קיבלה אותו חזרה.

הגרסה השלישית הוזכרה במהלך עדותה של התובעת בבית הדין שלשיטת הנתבעת עומדת בסתירה עם יתר גרסאותיה, שכן ביום הנטען כלל לא היה חוסר בקופה כפי שעולה מעדותה של התובעת שפורטה בע' 9 לפרוטוקול, שם נשאלה:

" ש. ביום ההוא גילית שיש חוסר?

--- סוף עמוד 4 ---

ת. לא

ש. אז למה נתת כסף משלך ולמה לקחת?

ת. לפני נתתי כסף משלי כנראה. אני לא יכולה לומר במיליון אחוז מה

היה, קשה לי. יום קורה משהו. או שהיינו נותנים מהכסף שלנו לעודף, או שהיינו לוקחים מהכסף כדי לתת עודף."

ד. כבר נאמר כי לאחר שצפינו בסרטונים, קראנו את התמליל השיחה ושמענו את עדותה של התובעת בבית הדין, אין אנו מקבלים את גרסתה של התובעת ואין אנו סבורים כי מדובר במספר גרסאות שאינן מתיישבות אחת עם השנייה ונפרט:

הגרסה הראשונה, המבוססת על תשובתה של התובעת לשאלה כללית שנשאלה בטרם צפתה בסרטונים ובטרם ידעה על קיומם, הינה תשובה אופיינית לכל קופאית שצריכה לפרוט כספים, על אחת כמה וכמה שעה שמדובר בעובדת שמתעסקת לא מעט בענייניה הכספיים של החנות.

באשר לגרסה השנייה, עסקנו במעשה המקובל בחנות כפי שציינה התובעת והצהרתה בעניין זה לא נסתרה. לפי עדות התובעת, מדובר בהתנהלות מקובלת במהלך העבודה השוטפת ואין המדובר במעשה חריג שנאסר מפורשות.

התובעת חזרה ופירטה בתצהירה את אותה גרסה שפורטה בתמליל הפגישה, כי אכן נטלה 100 ₪ מהקופה וזאת מכיוון שקודם לכן, בשל חוסר בקופה של 100 ₪, היא הפקידה אותו סכום מכיסה.

אומנם רצוי להפריד בין כספו הפרטי של העובד לבין זה של המעביד ואף רצוי להימנע מלערבב בין שני הדברים בצורה כזו או אחרת, אך קיים מרחק רב בין התנהלות לא סדירה זאת לבין האשמת התובעת במעשה גניבה.

התובעת חזרה גם בעדותה בבית הדין על גרסה זו והסבירה את מעשיה.

איננו סבורים כי "גרסתה השלישית" של התובעת עומדת בסתירה ליתר גרסאותיה. להפך, עסקינו בגרסה המחזקת את המסקנה כי מדובר בעבודה שגרתית כנהוג בחנות הנתבעת, שלכלל עובדיה יש גישה לקופה כפי שאף אישר מר אוהד בעדותו (ראו ע' 17 ש' 28 לפרוטוקול).

ה. מר אוהד במהלך עדותו אישר כי הסרטונים שהוגשו לתיק בית הדין הם הראיות המוכיחות את מעורבות התובעת במעשים לא כשרים.

חזרנו ועיינו בסרטונים ולא ברור לנו הכיצד ניתן לקבוע על סמך צילומים אלו ממצאים עובדתיים חותכים בדבר מעורבותה של התובעת במעשה גניבה כפי שהנתבעת מיחסת לה.

מצפיה בסרטונים עולה שהתובעת בעבודתה כקופאית ביצעה את עבודתה ללא אירועים חריגים הנראים לעין.

--- סוף עמוד 5 ---

באשר לשטר של 100 ₪, אומנם התובעת נראית כשהיא נוטלת כסף מהקופה אך לא ניתן לקבוע בוודאות מה נעשה איתו, והאם הוא אכן הוכנס לתיקה במקום סכום אחר שהיא "נידבה" לקופה או לשם פריטתו.

יתרה מזאת, בניגוד לנטען על ידי מר אוהד בתצהירו, לא התרשמנו כי התובעת עשתה דבר כלשהו בעצבנות או בצורה מוסתרת.

התובעת במהלך עדותה בבית הדין התייחסה לצילומים והסבירה עת נשאלה:

ש"י. יום אחד את הוצאת שטר מהקופה, מישהו הפתיע אותך בחנות והחזרת מהר את השטר למגירה?
 ת. אף אחד לא הפתיע אותי. זה בחור שעמד על ידי והיינו חברים.
 ש. אז למה נבהלת?
 ת. מי אמר לך שנבהלתי.
 ש. רואים בקלטת שעשית תנועה שאת מחזירה לקופה
 ת. בא מישהו זר, בחור ששמו ג'ניה והוא עבד באורנג על ידינו, ואני ספרתי את הקופה, הוא נכנס, התחלנו לדבר, אמרתי לו שאני אסיים את הספירה, סגרתי את הקופה ודיברתי איתו ובה זה נגמר" (ראו ע' 13 ש' 21-29 לפרוטוקול).

באשר להוצאתם של העתקי חשבוניות, התובעת התייחסה לעניין זה במהלך עדותה בבית הדין ולא מצאנו בדבריה כל רבב, עת העידה:

ש"י. לגבי העתק חשבונית - את אומרת שהוצאת העתקים מכיוון שזה מוצר לא זול והוא חיוני ללקוח.
 ת. מה אמרתי?
 ש. "זה מוצר לא זול והוא חיוני ללקוח"
 ת. יכול להיות, אולי לא בדיוק באותן מילים, אבל אם לקוח מבקש, אין לי שום בעיה לתת לו את זה" (ראו ע' 12-13 לפרוטוקול).

אם לא די בכל אלה, התובעת במהלך עדותה פירטה באריכות כיצד מתנהלים ענייני החנות והסבירה כי התגלו בעבר חוסרים בשל מעורבותם של עובדים חדשים ולא מצאנו בדבריה רמז למעשים אסורים או באשר למעורבותה במעשה גניבה כלשהו. מר אוהד בעצמו לא נשמע בטוח במהלך עדותו באשר לביצועה של גניבה, כך עולה עת נשאל:

ש"י. התובעת הודתה בפניך שהיא גנבה שטר של 100 ₪?
 ת. היא אמרה שהיא לקחה את זה על מנת לסגור את החוסרים מימים קודמים. היא אמרה שהיא לקחה את הכסף באמצעות העתק קבלות" (ראו ע' 17-18 לפרוטוקול).

מר אוהד ציין במהלך עדותו כי יש ברשותו דו"ח המוכיח כי בקטע המצולם בו נראית התובעת נוטלת את הכסף ומבצעת העתק קבלה לא הופיעה "מכירה" וכי את הדו"ח הזה אפשר להוציא.

--- סוף עמוד 6 ---

מסיבה שאיננה ברורה, מר אוהד לא המציא את הדו"ח הנ"ל במהלך הדיון, למרות האפשרות להגישו ומשכך אין לו להלין בעניין זה אלא על עצמו.

לא נשלים את התייחסותנו להאשמות שהוטחו בתובעת מבלי להתייחס לתמליל הפגישה.

מקריאת התמליל אנו מתרשמים כי היה מדובר בחקירה צולבת שכללה איומים והיה ראוי שלא תיעשה בדרך שבה היא נעשתה.

מקריאת התמליל עולה כי היתה לנציגי הנתבעת מטרה ברורה והיא להביא את התובעת למצב בו תודה במיוחס לה.

כך למשל במהלך השיחה נציגי הנתבעת איימו על התובעת לערב את המשטרה, להכפיש את שמה ברבים, כולל בכל הרשת, לערב את בעלה ולבסוף ביקשו ממנה לחתום על מכתב ויתור וסילוק בו תודיע כי היא מתפטרת מעבודתה.

חרף כל האיומים, מקריאה של התמליל ניתן להבחין בגרסתה העקבית של התובעת, לאורך כל הדרך, מה שכאמור בכל זאת לא סייע בידיה במהלך הפגישה הארוכה ולא מנע מנציגי הנתבעת מלהמשיך בדרך בה נקטו.

מכל האמור לעיל, עולה כי לא הוכח בפנינו שהתובעת הייתה מעורבת במעשה גניבה המצדיק את פיטוריה ללא פיצויי פיטורים וללא מתן הודעה מוקדמת. לפיכך, התוצאה המתבקשת הנה כי התובעת זכאית לתשלום מלוא פיצויי הפיטורים וכן לתמורת הודעה מוקדמת.

7. **סכום המגיע לתובעת בגין פיצויי פיטורים ותמורת הודעה מוקדמת:**

התובעת טענה כי שכרה הקובע לצורך חישוב פיצויי פיטורים עומד על 3,963 ₪ בעוד שהנתבעת טענה כי שכרה עומד על 3,328.16 ₪.

התובעת ערכה את חישוב השכר הקובע על פי ממוצע של 12 החודשים האחרונים, כמפורט בתלושי השכר, בהתעלם מהחישובים שבהודעתה מיום 30.12.08.

הצדדים אינם חלוקים באשר לעובדה כי מעיון בדו"חות הנוכחות ותלושי השכר ברור כי התלושים אינם משקפים את הסכומים שלהם זכאית התובעת וכי התובעת קיבלה בחלק ניכר מהחודשים תשלום בגין עבודה בשבת.

בניגוד לחישובי הנתבעת שהוגשו במסגרת ההודעה מיום 23.12.08 וכן בניגוד לחישובי התובעת מיום 30.12.08, השכר הקובע אמור להיות מחושב כדלקמן:

בגין חודש 12/2006, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,312.12 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל תוספת) בסך של 240.45 ₪ ובסה"כ 3,552.57 ₪.

--- סוף עמוד 7 ---

בגין חודש 1/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,421 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל התוספת) בסך של 79.8 ₪ ובסה"כ 3,500.80 ₪.

בגין חודש 2/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 2,884.35 ₪.

בגין חודש 3/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,019.38 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל הגמול) בסך של 141.33 ₪ ובסה"כ 3,160.71 ₪.

בגין חודש 4/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 2,574.18 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל הגמול) בסך של 72.45 ₪ וכן תשלום בגין חגים בסך של 462 ₪ ועוד 582.75 ₪ בגין חופשה ובסה"כ 3,691.38 ₪.

בגין חודש 5/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,631.24 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל הגמול) בסך של 44.16 ₪ וכן תשלום בגין חגים בסך של 149.5 ₪ ובסה"כ 3,824.90 ₪.

בגין חודש 6/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,474.15 ₪.

בגין חודש 7/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 2,872.24 ₪ וכן לתשלום בגין חופשה בסך של 1,305.25 ₪ ובסה"כ 4,177.49 ₪.

בגין חודש 8/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 2,799.79 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל הגמול) בסך של 58.19 ₪ וכן תשלום בגין חופשה בסך של 1,454.75 ₪ ובסה"כ 4,312.73 ₪.

בגין חודש 9/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 2,566.34 ₪ וכן לתשלום בגין שעות שבת (לא כולל הגמול) בסך של 117.53 ₪ וכן תשלום בגין חגים בסך של 632.50 ₪ ועוד 224.25 ₪ בגין חופשה ובסה"כ 3,540.62 ₪.

בגין חודש 10/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,279.34 ₪ וכן תשלום בגין חגים בסך של 184 ₪ ועוד 552 ₪ בגין חופשה ובסה"כ 40,15.34 ₪.

בגין חודש 11/2007, התובעת זכאית לשכר יסוד בסך של 3,435.74 ₪ וכן לתשלום דמי מחלה בסך של 133.40 ₪ ובסה"כ 3,569.14 ₪.

לאור כל האמור לעיל, ממוצע השכר בגין 12 החודשים האחרונים עומד על 3,642 ₪.

משכך, התובעת זכאית לפיצויי פיטורים בסך של 23,155 ₪.

משאין חולק כי התובעת פוטרה לאלתר ומבלי שניתנה לה הודעה מוקדמת, אנו קובעים כי התובעת זכאית לקבל סך של 3,642 ₪, בגין תמורת הודעה מוקדמת.

8. **תשלום בגין שעות נוספות:**

במסגרת כתב התביעה פירטה התובעת את הסכומים שלשיטתה מגיעים לה בגין שעות נוספות.

ביום 30.12.08 הגיש ב"כ התובעת חישוב מתוקן, בו נטען לזכאות לתשלום בסך של 7,748.72 ₪ בגין שעות נוספות.

קודם לכן, ביום 23.12.08 הנתבעת הגישה חישוב מטעמה בו טענה כי התובעת זכאית לסך של 5,779.03 ₪ בעוד שבסיכומיה הודיעה כי שילמה לתובעת "בימים אלה" סך של 6,807 ₪ בגין גמול שעות נוספות, וכי חרף העובדה שעומדת לה זכות קיזוז לא תעמוד על כך משקיים קושי לכמת את טענותיה בעניין זה.

משכאמור הודיעה הנתבעת במסגרת סיכומיה כי שילמה לתובעת את הסך של 6,807 ₪ בגין שעות נוספות, אנו קובעים כי אין התובעת זכאית לסיכומים מעבר למה ששולם לה (במידה ואכן שולם) שכן בחישובי התובעת נפלו מספר טעויות.

כך לדוגמא:

בחודש 9/07, התובעת קיבלה סך שך 3,225.18 ₪ ולא 3,156.64 ₪ כנטען על ידה.

בחודש 1/07, התובעת קיבלה סך שך 4,149.60 ₪ ולא 4,025.70 ₪ כנטען על ידה.

בחודש 6/06 התובעת קיבלה סך שך 4,035.15 ₪ ולא 3,882.90 ₪ כנטען על ידה.

בחודש 5/06 התובעת קיבלה סך שך 4,427.43 ₪ ולא 4,395.45 ₪ כנטען על ידה.

עוד עולה מחישובי התובעת כי היא לא חישבה את השכר ששולם לה בגין עבודה בערב חג, חרף כך ששעות אלה הופיעו במסגרת שעות העבודה הרגילות ששולם בגינן.

לסיכום, בכפוף לטענת הנתבעת כפי שצויינה בסיכומיה אשר לפיה שילמה לתובעת סך של 6,807 ₪ בסמוך להגשת הסיכומים מטעמה, איננו מוצאים מקום לפסוק לתובעת סכום כלשהו בגין שעות נוספות מעבר למה שכבר שולם.

בהתחשב בתוצאה אליה הגענו ומשמצאנו כי נפלו מספר פגמים בחישובי התובעת וכי קיים פער משמעותי בין הסכום שצויין בכתב התביעה לעומת זה שצויין בהודעת התובעת ובהתחשב בכך שהנתבעת שילמה את הסך של 6,807 ₪ בשל הקושי לכמת את טענותיה בכל הקשור לקיזוז, אנו מחליטים להפחית את פיצויי ההלנה ולהעמידם על ריבית והצמדה בלבד.

עוד נוסיף כי במסגרת השיקולים ששקלנו בהחלטתנו שלא לחייב את הנתבעת בפיצויי הלנה נכללה גם העובדה שבכתב ההגנה נטענו טענות קיזוז המצביעות על חילוקי דעות של ממש באשר לזכאות התובעת ליתרת תשלום בגין שעות נוספות ו/או לתשלום מעבר למה ששולם לה.

דמי הבראה:

9.

התובעת טענה לזכאותה לתשלום בגין דמי הבראה בעבור החודשים שמספטמבר ועד לדצמבר 2007, בסך של 239.56 ₪.

הנתבעת הודתה כי בחודש אוגוסט 2007 היא קיבלה סך של 2,226 ₪ בגין דמי הבראה.

--- סוף עמוד 9 ---

הנתבעת פירטה במסגרת ההודעה מיום 23.12.08 את חלקיות משרתה של התובעת ופירטה את הסכומים ששולמו לה והגיעה למסקנה כי התובעת קיבלה סך של 58 ₪ ביתר. התובעת טענה בסיכומיה כי משרתה הייתה משרה מלאה ודמי הבראה שולמו על בסיס שנתי ולא על בסיס חודשי ובהתחשב במספר שעות העבודה בכל חודש וחודש וכי ניסיון הנתבעת לחשב זאת כך באשר לתקופה היחסית לא יעמוד.

כבר נציין כי את דמי הבראה יש לשלם בהתאם לחלקיות המשרה.

מהודעתה של התובעת מיום 30.12.08 עולה בבירור כי התובעת לא עבדה משרה מלאה.

לא זו אף זו, מעיון בתלוש חודש 12/07 עולה כי התובעת קיבלה תשלום בסך של 502.44 ₪ בגין דמי הבראה ממנו בחרה להתעלם, על אף שהוזכר מפורשות בהודעת הנתבעת מיום 23.12.08.

לסיכום, לאחר שעיינו בחישובי הנתבעת ותלוש השכר של חודש 12/07 אנו קובעים כי התובעת קיבלה את המגיע לה ומשכך אנו דוחים את התביעה לתשלום יתרת דמי הבראה.

פיצויי הלנת פיצויי פיטורים:

10.

על פי סעיפים 18 ו- 20 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, בית הדין רשאי להפחית פיצויי הלנה או לבטלו, אם נוכח כי שכר העבודה (או פיצויי פיטורים) לא שולם במועדו בטעות כנה, או בגלל נסיבה שלמעביד לא היתה שליטה עליה או עקב חילוקי דעות בדבר עצם החוב שיש

בהם ממש לדעת בית הדין וכן, אם פיצויי הפיטורים לא שולמו, בין היתר, עקב חילוקי דעות בדבר עצם הזכות לפיצויי פיטורים שיש בהם ממש לדעת בית הדין. באשר לפיצויי פיטורים, הבאנו באריכות בפרק שייחדנו לסעד זה את גרסאותיהם של הצדדים ומצאנו גם בעניין זה חילוקי דעות של ממש שלדעתנו מצדיקים את הפחתת פיצויי ההלנה ואת העמדתם על ריבית והפרשי הצמדה בלבד.

11. לסיכום:

אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת את הסכומים שלהלן:

- א. סך של 23,155 ₪, בגין פיצויי פיטורים, בצירוף ריבית והצמדה כחוק מיום 1.1.2008 ועד ליום התשלום בפועל.
- ב. סך של 3,642 ₪, בגין תמורת הודעה מוקדמת, בצירוף ריבית והצמדה כחוק מיום 1.1.2008 ועד ליום התשלום בפועל.
- ג. סוף עמוד 10 --
- מאחר ולטענת הנתבעת היא שילמה כבר את הסך של 6,807 ₪ בסמוך להגשת סיכומיה, המשקף את זכאות התובעת בסכומי קרן, אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת ריבית והצמדה כחוק בגין הסכום הנ"ל מיום 1.1.2008 ועד ליום התשלום בפועל. כמו כן, על הנתבע לשלם לתובע סך של 5,000 ₪ בגין הוצאות משפט ושכ"ט בצירוף מע"מ כחוק תוך 30 יום מהיום.

12. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלתו.

ניתן היום ח' באייר, תש"ע (22 באפריל 2010) בהעדר הצדדים.

עידית איצקוביץ 54678313-1312/08

מר אסדי רבאח

מר יוסף לוי

עידית איצקוביץ-שופטת

נציג ציבור (מעבידים)

נציג ציבור (עובדים)

מזירות

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי נוסח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן

--- סוף עמוד 11 ---

עב (נצי) 1312/08 גלפנד אולגה נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

www.nevo.co.il